

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en stort set uændret gennemførelse af beslutningsforslag nr. B 69 fra folketingsåret 2004-05, 2. samling (se Folketingstidende 2004-05, 2. samling, forhandlingerne side 2895 og tillæg A side 6821 og 6825).

Forslagsstillerne ønsker, at der politisk sættes fokus på, at ofre for menneskehandel ofte lever som slaver. Det vil sige, at børn, kvinder og mænd lever under forhold, hvor de ikke frit kan bevæge sig, hvor andre tager deres indtjening, og som ofte bliver handlet eller narret til landet under falske forudsætninger.

For mange er slavehandel noget, der hører til en fjern fortid, noget, man har lært om i skolen, men som ikke findes længere, men menneskehandel er et stærkt stigende problem i Norden, også i Danmark. Der er mennesker, som bliver holdt som slaver enten til prostitution eller til andet arbejde i sexindustrien, til husarbejde, til hårdt markarbejde eller til at begå tyverier.

Der er internationalt taget forskellige initiativer mod menneskehandel, f.eks. i FN, Europarådet og EU, men i Danmark halter vi noget bagefter.

Menneskehandel i dens mange afskygninger er efterhånden ved at komme på den politiske dagsorden. Eksempelvis har Folketinget i forbindelse med ændringen af de interne rejseregler taget skridt til at sikre, at de hoteller, som Folketinget anvender i forbindelse med udlandsrejser, ikke medvirker til prostitution af nogen art¹⁾.

Det øgede fokus på området er et skridt i den rigtige retning, men behovet for en øget indsats for at hjælpe ofrene for menneskehandel er dog blevet stærkt aktualiseret inden for den seneste tid:

Den 10. marts 2006 bragte Fagbladet en større reportage om østeuropæiske kvinder, der handles til Danmark for at arbejde som prostituerede, i forbindelse med lanceringen af 3F's kampagne mod kvindehandel. Fagbladet afdækkede bl.a. de elendige for-

hold, som kvinderne lever og arbejder under i Danmark, samtidig med at der blev rejst kritik af den hjælp og de muligheder, som de danske myndigheder tilbyder ofre for menneskehandel. Allerede den 7. september 2005 påpegede lederen af Reden-Stop Kvindehandel i B.T. med baggrund i anbefalingerne i en rapport fra Europa-Kommissionen²⁾, at der er behov for en ændring af de danske regler, således at kvinder, der handles til Danmark, sikres bedre hjælp og bl.a. får mulighed for at blive i Danmark i op til 3 måneder mod de nuværende 15 dage.

I en række artikler i Politiken fra november 2005 og februar 2006 rejses med baggrund i en konkret sag om op mod 100 kinesiske børn, der er forsvundet, mens de har opholdt sig på forskellige asylcentre i hele Norden, og som frygtes at være blevet ofre for organiseret menneskehandel, spørgsmålet om udbredelse af handel med børn i Danmark. Organisationer som Red Barnet fremhæver i den forbindelse behovet for at få kortlagt omfanget af børnehandel og børneprostitution i Danmark. Disse konkrete sager har vist, at regeringen og myndighederne lægger større vægt på, om betingelserne for opholdstilladelse og asyl er opfyldt, end på, om børn som disse kan være ofre for menneskehandel.

Det seneste par år har man også kunnet læse flere beretninger i danske medier om brug af illegal arbejdskraft, hvor mennesker eksempelvis har arbejdet som landarbejdere eller au pair-piger, mens de har arbejdet og levet under forhold, som kommer ind under FN's definition af menneskehandel, eller om rumænske børn, som er blevet handlet til Danmark, stuvet sammen i små lejligheder og tvunget til at arbejde som lommetyve.

Samlet set understreger dette behovet for, at der både nationalt og internationalt fokuseres mere på hjælp til ofre for menneskehandel. Der er behov for

¹⁾ § 12 i Folketingets rejseregler som vedtaget af Udvalget for Forretningsorden den 25. januar 2006.

²⁾ Experts Group on Trafficking in Human Beings: Opinion on reflection period and residence permit for victims of trafficking in human beings. Rapport til Europa-Kommissionen, maj 2004.